

Przykłady dyskryminacji osób wierzących w Polsce

Analiza listów przesłanych w odpowiedzi na Apel Konferencji Stowarzyszeń Katolickich z dnia 2 czerwca 1995 roku

Konferencja Skwer Kardynała 01-015 Warszawa, dn. 25 lipca 1995 roku

Stowarzyszeń Stefana

Wyszyńskiego

Katolickich 6 Warszawa

Apel Konferencja Stowarzyszeń Katolickich zrzeszającej 13 ogólnopolskich stowarzyszeń katolickich został przesłany do redakcji wielonakładowych pism i PAP oraz zamieszczony także w biuletynie Katolickiej Agencji Informacyjnej. Apel ten wydrukowały na swoich łamach wyłącznie pisma katolickie m.in. „Słowo-Dziennik Katolicki”, „Ład”, „Niedziela”, „Gość Niedzielny”, „Wspólnota Wiary” z Hamburga, a także on został nadany przez rozgłośnie katolickie. Nadesłano kilkadziesiąt listów (w tym zbiorowe listy od organizacji i stowarzyszeń katolickich oraz listy od osób prywatnych) zawierających w wielu przypadkach szczegółową dokumentację i kserokopie prowadzonej korespondencji, podpisywanej nierzadko przez setki osób. Przekazując ułożony tematycznie zestaw najważniejszych i najczęściej powtarzających się przykładów dyskryminacji osób wierzących informujemy, że szczegółowe opisy poszczególnych spraw oraz adresy nadawców są do wglądu w archiwum Konferencji Stowarzyszeń Katolickich.

I. ŻYCIE SPOŁECZNO-POLITYCZNE

1. Pomijanie w opracowanym projekcie Konstytucji RP postulatów środowisk katolickich, dążenie do pominięcia wstępu — *Invocatio Dei*.

2. Torpedowanie lub celowe zwlekane przez Parlament ratyfikacji Konkordatu i traktowanie go jako gry politycznej.

3. Wielomiesięczne zwlekane z mianowaniem ambasadora RP w Watykanie.

4. Stałe dążenie do laicyzacji państwa i sekularyzacji życia oraz pobudzanie antyklerykalnych nastrojów.

5. Przeznaczanie funduszy pozyskiwanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych tylko dla środowisk antykościelnych.

6. Odmawianie księżom i osobom zakonnym praw obywatelskich m.in. prawa do obecności w życiu państwa, prawa wypowiedzania się na tematy społeczno-polityczne.

7. Stałe krytykowanie i tendencyjne komentowanie wypowiedzi niektórych przedstawicieli Kościoła, zwłaszcza Prymasa Polski i Ojca Świętego (np. wypowiedź pani Wandy Nowickiej, reprezentującej Polskę na konferencji w Kairze).

8. Wywoływanie ogólnoswiatowych negatywnych reakcji w związku z pojedynczymi wypowiedziami księży (np. ks. Henryka Jankowskiego, o. Tadeusza Rydzyka).

9. Krytyka hierarchii kościelnej broniącej tradycyjnych wartości, lansowanie i obrona zbuntowanych teologów i biskupów. Próby dzielenia katolicyzmu i Kościoła na: „nowoczesny, europejski, otwarty” i na „tradycyjny, fanatyczny, zacofany”, co ma doprowadzić do relatywizmu etycznego i wybiórczego traktowania chrześcijańskich, uniwersalnych norm moralnych. (m.in. uwagi p. Ewy Musierowicz z Poznania).

10. Nagłaśnianie przez Rzecznika Praw Obywatelskich rzekomych faktów nietolerancji w stosunku do mniejszości seksualnych i narodowych, zaś brak reakcji na łamanie praw ludzi wierzących, stanowiących zdecydowaną większość naszego społeczeństwa (materiały nadesłane przez p. Aleksandrę i Jana Szukalskich z Koscian, prof. Jacka Walczewskiego, prof. Bożenę Turowską i kilkunastu przedstawicieli środowiska naukowego Krakowa).

11. Odmawianie katechetom prawa do pobierania pensji za nauczanie religii, co stanowi naruszenie kodeksu pracy (zgłosiła p. Ewa Musierowicz z Poznania).

Materiały związane z w/w przykładami dyskryminacji nadesłały również: Stowarzyszenie Ruch Kultury Chrześcijańskiej „Odrodzenie”, Stowarzyszenie Prawników Katolickich, Katolickie Stowarzyszenie Filmowe, Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Archidiecezji Poznańskiej).

II. OBRONA ŻYCIA I RODZINA

1. Stałe dążenie do osłabienia rodziny, próby wprowadzenia do kodeksu rodzinnego zasad sprzecznych z uznawanymi powszechnie wartościami i z nauką społeczną Kościoła: skłócanie dzieci z rodzicami i próby odbierania rodzicom władzy rodzicielskiej i wpływu na wychowywanie dzieci. Próby nadawania dodatkowych praw dzieciom w celu ograniczenia wpływu rodziców na wychowywanie dzieci m. in. poprzez nadawanie nieletnim prawa do samodzielnego wyboru religii, uogólnianie przypadków patologicznych (np. znęcanie się nad dziećmi) oraz próby powołania specjalnego rzecznika praw dziecka.

2. Nie uwzględnianie w materiałach na międzynarodowe konferencje (Kair, Pekin) propozycji i postulatów środowisk katolickich, stanowiących większość w Polsce, nie uwzględnianie katolików wyznających te wartości w składach delegacji Polski na te konferencje (zgłosił p. Michał Babicz z Poznania).

3. Zmuszanie ekonomiczne i moralne kobiet do pracy zarobkowej kosztem życia rodzinnego, przy równoczesnym utrzymaniu niskiego poziomu zarobków. Oddzielenie i różnicowanie obowiązków kobiet na te, które pozwalają im na „samorealizację” (praca zawodowa, aktywność społeczna itp.) i te, które ją ograniczają (prowadzenie domu, wychowywanie dzieci) i próby ośmieszenia pełnienia przez kobiety tradycyjnych ról żony, matki, wychowawczynie dzieci, co przewija się w oficjalnych wypowiedziach członka Rządu p. Jolanty Banach (zgłosiła p. Anna i Edward Sołowiej z Lublina, p. Marianna Barlak z Warszawy).

4. Sprzyjanie tworzeniu organizacji proaborcyjnych i feministycznych, ośmieszanie i nie uwzględnianie stanowisk organizacji obrony życia, dążenie do dalszej liberalizacji ustawy o ochronie życia poczętego.

5. Lansowanie odmiennego modelu rodziny, małżeństw homoseksualnych, postulowanie objęcia ich ochroną prawną.

6. Utrzymanie antyrodzinnego systemu podatkowego, brak właściwej opieki nad rodzinami wielodzietnymi.

(Materiały nadesłały: Polska Federacja Ruchów Obrony Życia, Katolickie Stowarzyszenie Rodzin Diecezji Poznańskiej, Katolickie Wspólnoty Kręgów Rodzin Domowego Kościoła Diecezji Rzeszowskiej - 86 podpisów).

III. WYCHOWANIE

1. Prowadzenie planowej polityki laicyzacji oświaty, tendencyjny dobór książek i pomocy naukowych niezgodnych z nauką społeczną Kościoła i zahamowanie rozpoczętej reformy nauczania, zwalnianie nauczycieli, kuratorów i pracowników ministerstwa zwolenników reformy.

2. Oparcie nauk o wychowaniu, a także o sporcie na błędzie antropologicznym, polegającym na stawianiu użyteczności człowieka przed jego rozwojem duchowym, co w praktyce prowadzi do instrumentalnego podejścia do osób (wychowanie dla osiągnięcia sukcesu i w duchu ciągłej rywalizacji, brak refleksji nad głębszym sensem życia itp.).

3. Lansowanie takiego modelu wychowania, w którym seks oderwany jest od kontekstu osobowościowego. Pomijanie w profilaktyce AIDS wstrzemięźliwości, wierności, czystości, zaś akcentowanie przede wszystkim roli prezerwatywy.

4. Tendencyjny dobór podręczników i pomocy naukowych m.in. kaset video preferujących liberalizację życia seksualnego, amoralne postępowanie, rozpowszechnianie wśród uczniów i nauczycieli lektur lansujących homoseksualizm, materializm (przedstawienie przyrody bez uwzględnienia czynnika boskiego).

5. Lekceważenie przez władze oświatowe organizacji katolickich m.in. brak reakcji kolejnych ministrów edukacji narodowej: prof. Aleksandra Łuczaka i Ryszarda Czarnego na propozycje spotkania z Zarządem Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców.

6. Tolerowanie wnikania do szkół różnych sekt, nie udzielanie rodzicom pomocy w obronie dzieci przed sektami.

7. Próby legalizacji stosowania narkotyków miękkich proponowane m.in. przez Ministra Sprawiedliwości i Rzecznika Praw Obywatelskich.

8. Stałe rugowanie z wychowania elementów patriotycznych i manipulowanie znaczeniem słowa patriotyzm.

(materiały nadesłane przez Zarząd Krajowy Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców, Polska Federacja Ruchów Obrony Życia, Katolickie Stowarzyszenie Filmowe, p. Mariannę Barlak

z Warszawy, Porozumienie Katolickich Stowarzyszeń w Krakowie, Koła Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców z Sanoka i Wrocławia).

IV. ŚRODKI PRZEKAZU

1. Przeprowadzenie prywatyzacji środków przekazu zwłaszcza prasy (RSW PRASA) preferującej wpływ obcego kapitału oraz środków laickich, jawnie zwalczających Kościół i pomijających głos ludzi wierzących.

2. Świadome, mimo zapisu ustawowego, układanie programu telewizji publicznej preferujące w godzinach największej oglądalności pozycje ukazujące amoralne życie, pełne przemocy, specjalny dobór pod tym kątem zakupywanych filmów i seriali. Wypełnianie programów informacyjnych, wiadomości i filmów dokumentalnych obrazami walk i przemocy z całego świata, natomiast emitowanie cennych i wartościowych pozycji (w tym z najnowszej historii Polski) w późnych godzinach nocnych niedostępnych dla dzieci i młodzieży.

3. Obrażanie uczuć religijnych i patriotycznych poprzez liczne publikacje, brak możliwości umieszczenia w tych samych środkach przekazu sprostowań i polemik — możliwość reakcji tylko w pismach katolickich oraz dociekania swych praw na drodze sądowej.

4. Blokowanie możliwości rozwoju ogólnopolskich sieci radiowych i telewizyjnych — nieraz nawet mimo pozytywnych decyzji i udzielonych promes np. Radio Maryja i TV Niepokalanów, Ośmieszanie tych stacji zarzutami tzw. nie profesjonalności.

5. Lansowanie szkodliwych moralnie filmów w kinach, brak jakiegokolwiek oceny i ochrony widzów, zwłaszcza młodzieży.

6. Szerokie propagowanie w bogato ilustrowanych magazynach szkodliwych dla dzieci i młodzieży gier komputerowych, nawołujących do przemocy, swobody seksualnej, podważających dotychczas przyjęty system wartości.

(materiały nadesłane przez Katolickie Stowarzyszenie Dziennikarzy, Katolickie Stowarzyszenie Filmowe, Porozumienie Katolickich Organizacji i Stowarzyszeń w Krakowie, prof. Tołpa).

V. KULTURA

1. Zorganizowana nagonka na zbiory Kolekcji Jana Pawła II Galerii państwa Porczyńskich.

2. Dyskryminowanie twórców przyznających się publicznie i pragnących przekazywać treści religijne (zgłosiła pieśniarka Ewa Błoch z Warszawy).

3. Nie dofinansowanie przez Ministerstwo Kultury imprez i dzieł o charakterze religijnym, nawet o charakterze międzynarodowym jak Międzynarodowy Festiwal Filmów Katolickich w Niepokalanowie, natomiast wspieranie znacznymi sumami w miliardach złotych imprez i dzieł laickich, antykościelnych m.in. pisma „Wiadomości Kulturalne”.

4. Zalewanie rynku wydawniczego atrakcyjnymi graficznie, lecz sprzecznymi z naszą kulturą wydawnictwami wspieranymi finansowo przez zagranicę, pobudzającymi konsumizm, erotyzm, agresję jak Popkorn, Bravo, Dziewczyna, Claudia, Naj itp.).

5. Brak pieniędzy na wartościowe książki i czasopisma, w tym religijne dla bibliotek (materiały zgłoszone przez Stowarzyszenie Polskich Prawników Katolickich, Katolickie Stowarzyszenie Filmowe, Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców z Wrocławia).

VI. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

1. Przewlekane zgłaszanych do Sądu spraw o obrazę uczuć religijnych oraz niedopuszczanie do opinii rzeczoznawców, o których wiadomo, że są ludźmi wierzącymi, preferowanie kilku wyspecjalizowanych „rzeczoznawców” jak p. Lew Starewicz. Krzysztof Teodor Teplitz itp. Nie unormowanie i brak precyzyjnej wykładni na temat co to jest pornografia, porno fonia, obrażanie uczuć religijnych itp. (zgłosili p. Grzegorz Płoszajski z Warszawy, p. Jan Kotowski z Wrocławia).

2. Znikoma wykrywalność przestępstw związanych z napadami na księży, kradzieżami kościołów (zgłosiła p. Ewa Musiewicz z Poznania).

3. Programowe utrudnianie rejestracji fundacji kościelnych i związanych z nauką kościoła np. Fundacja Radia i Telewizji Niepokalanów jest — mimo wprowadzonych zgodnie z zaleceniami poprawek — wielokrotnie odrzucana.

4. Utrudnianie z korzystania z ulg podatkowych i celnych przez instytucje kościelne i działające w dziedzinie kultu religijnego.

VII. GOSPODARKA I EKOLOGIA

1. Brak troski o byt materialny Narodu, o zmniejszeniu bezrobocia, zwłaszcza o nowe miejsca pracy dla absolwentów uczelni katolickich, przy obsadzaniu stanowisk pomijanie ludzi otwarcie broniących swojego światopoglądu (uwagi zgłoszone przez p. Marię Kucharzewską z Piotrkowa Trybunalskiego).

2. Brak woli w rozwiązywaniu problemów bezrobotnych, zwłaszcza kobiet przed wiekiem emerytalnym.

3. Nie uwzględnianie nauki Kościoła w ochronie środowiska, pomijanie tego stanowiska.

(Publikacja: 01-01-2003 Ostatnia zmiana: 31-10-2003)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,652>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl